

lahko posname, koliko veselih večerov bode prinesel prihodnji zimski čas. Naravno je tedaj, da je bilo naznanilo načelnikovo z živahnimi dobro-klici sprejeto. Razveselil je društvo tudi pozdrav, ki mu je po slovenskem telegramu došel od goriške čitalnice, ki je bil odzdravljen z navdušenimi slava-klici; tudi Sokoli v Kranji niso pozabili po slovenskem telegramu pozdraviti obletnice Sokolove; al škoda, da ta telegram — čez Tržič poslan — je došel še le drugi dan v Ljubljano. — Ne moremo pa skleniti referata o tej „besedi“, da ne bi omenili še neke druge stvari, ki se je sklenila pri tej večernici, namreč te, da prihodnjo nedeljo — zvečer ob 7. uri se napravi v čitalnici zopet „beseda“, za katero se bo dobrovoljna vhodnina plačala, pa vës njen dohodek se bode porabil v to, da se kupi blago, iz katerega bojo, kakor lani, milosrčne gospé in gospodičine delale zimsko obleko ubogim otrokom. Pričujoče gospé in gospodičine so koj pri tej priči zagotovile, da se rade poprimejo dobrotljivega dela; častiti odbor, ki je osnoval današnjo „besedo“, je drage volje prevzel nalogo, da za prihodnjo nedeljo osnuje zopet lepo „besedo“, — tedaj ne manjka zdaj družega nič kakor tega, da prav obilo dobrotljivih udov čitalnice in „Sokola“ pride k „besedi“ in da ti pripeljejo obilo še družih, ki niso udje, ki pa se hočejo z darilcem po svoji volji udeležiti blagega početja, po katerem se bode zimska obleka naredila množici ubozih ljubljanskih otrok. Da bi prav obilno se stekali milodari! Danes sicer še ne moremo naznaniti programa čelaga za to milodarno „besedo“; al to že lahko rečemo, da pridejo prav lepe reči na vrsto.

— (*Mila prošnja.*) Človek vživa najčistejše veselje, kedar svojemu bližnjemu dobro stori, kedar revežu pomaga iz stisk in nadlog, kedar žalostnemu zbrisuje solze. Koliko veselja smo vživali lansko leto o božičnih praznikih, ko smo videli 60 revnih otrok obdarovanih z obleko in drugimi rečmi, ko je vsak s svojo culico pod pazduho veselja poln domú hitel. Ginjenega srca smo tačas zdihnili: Bog stotero povrni vsem blagim dobrotnikom in dobrotnicam in daj nam čakati še tacihih veselih božičnih praznikov! — Listje že velo postaja in pada z drevja, ostra sapa piše po praznem polji, vsa narava nam napoveduje tisti čas, o katerem reveži največ pomanjkanja trpé: mrzli zimski čas je pred durmi, v katerem človek posebno čuti potrebo obleke. Ve blage gospé in gospodičine, ki ste lansko leto pripravile mnogim revnim otrokom prevesele božične praznike, ki ste se skazale prave krščanske matere ubogih sirot, do Vas se zopet obračajo naši ubožčki ter milo prosijo: „Ne zabite nas tudi letos; glejte nas uboge sirote v bornih capicah; vé, ki se lansko leto niste utrudile delati in skrbeti za nas, nikar nam tudi letos ne odtegnite milih svojih rok; saj cenite besede Gospodove, da Njemu storite to, kar ubogim daste!“ Res, da od vseh strani se razlega mili glas: „Dajte, dajte! pomagajte!“ Mislimo pa vendar, da darilce, za katero mi tukaj povzdiguje svoj glas, nikogar ne bo težko stalo, in da združene moči dosežejo to, česar posamezen izpeljati ne more. — In ti slavna čitalnica, *) ki si si na čelo zapisala pomenljivo besedo „rodoljubje“, sprejmi tudi letos takošno v resnici rodoljubno prizadetje pod svoje krilo; povabi vrle svoje ude, da moralno in materialno podpirajo lani pričeto slavno delo. Najlepše boš s tem pokazala svoje domoljubje ter si

*) Da se bode izpolnilo, česar želite, kaže Vam prejšnji sestavek. Vred.

iznova postavila hvaležni spomin v srcu ubozih starišev in njihovih otročičev. Bog daj srečo!

V imenu mnogih domoljubov. — (*Zahvala preč. gosp. fajmoštru J. Eder-ju iz bohinske Bele.*) Krasna in okusna liberna (skor 1½ funta težke) iz Vašega vrta nam popolnoma potrjuje resnico Vaših besed, da vrti, zasajeni z lepim drevjem, so najboljša sadjerejna šola sosednim kmetom, in kdor take vrte ima, je praktičen učenik okolici svoji. Da bi le dokaj tacihi učilnic imeli po deželi!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Presvitli cesar je nastopil potovanje po Moravskem in Českem 18. dne t. m. Bil je povsod navdušeno sprejeman. V Brni je državnemu ministru grofu Belkrediju, ki ga spremlja, ukazal, da se brž priprave začnó za prenarodbo tehnične učilnice, sedanjim časom primerne, — naj se v Brni in Olomucu ustanovi nižja gimnazija s českim učnim jezikom, kakor to tirja narodna ravnopravnost, — naj se še to leto začnó delati železnice po Marskem, da se tako ubozemu ljudstvu nakloni zaslužek in se mu tako polajšajo nadloge. Deželnemu glavarju je cesar rekel, da ga je resna volja dognati ustavo v cesarstvu. Iz Brne je šel čez Olomuc v Prago, kjer je sedaj. Tudi tu pričakujejo od cesarja zdatne pomoči na vsako stran. — Sklicani so zdaj deželni zbori v nemško-slovanskih deželah; začnó se 19. novembra. Le ogerski in hrvaški zbor nista še pozvana; uni zavoljo kolere ne, ta pa menda zato ne, ker tudi ogerski ni; vendar donáša danes „Sviet“ iz verjetnega vira novico, da se tudi hrvaški zbor začne 19. novembra. Ogri so, kakor časniki pišejo, zelo nevoljni, da se odlašá njih zbor, in počil je celó glas, da se zbor sam razide, ako se ne skliče kmalu. — Preuzvišeni djakovaški škof Strossmayer je v spomin Zrinjskove tristoletnice daroval 50.000 gold. za napravo vseučilišča v Zagrebu. S tem je — pravi po pravici „Sviet“ — jugoslavenski mecén izpolnil eno najvročejih želj vsakega vernega sina domovine. — Ogerski primas (prvi škof) in kardinal Scitovsky je umrl; bil je Magjar s dušo in telesom, če tudi po rodu ne Magjar; iz proste kmetiške kolibice je dosegel najvišjo čast. — Konferencija srbskih narodnih poslancev v Novem Sadu je bila zelo viharja; srbski listi niso ž njo zadovoljni. — Goluhovski je rusinskim duhovnom, ko so se mu kot novemu deželnemu poglavarju poklonili, rekel: naj pozabijo prejšnje njegovo vladanje in zagotovljeni bodo, da se rusinski narodnosti pravica zgodi. Lepe so besede; ali se bojo tudi vresničile? — V Berlinu je počil glas, da prvo delo severno-nemškega državnega zbora januarja meseca bode to, da kralja pruskega okliče za nemškega cesarja. — Kaj vse bomo še doživeli! — Cesar Napoleon je pisal našemu cesarju, naj prigovarja cesarju Maksu, da pusti Mehiko; al cesar je neki odgovoril, da se on ne vtikuje v to.

Kursi na Dunaji 23. oktobra.

5% metaliki 61 fl. 59 kr.	Ažijo srebra 127 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 67 fl. 75 kr.	Cekini 6 fl. 13 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 20. oktobra 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 45. — banaške 6 fl. 22. — turšice 3 fl. 92. — soršice 4 fl. 45. — reži 3 fl. 40. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 30. — ajde 2 fl. 80. — oves 1 fl. 60.